

Apostolius, opetuslapseus ja evankelioiminen

EIJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI

Tämä esitelmä perustuu suurimmaksi osaksi *Urantia-kirjan* teksteihin, mutta apuna tätä yhteenvedoa laatiessani olen käyttänyt mm. IUA Journalista kyseistä aihetta koskevia tekstejä, esimerkiksi ”Participating in the Gospel Movement: ideas towards a conference”, muutamia vuosia sitten ilmestynyttä lehtistä ”Introducing the UB according to its teachings” sekä U.S.A:n tämänvuotisen Nashvillen konferenssin valmistelukomitean tekstejä. Kaikki edellämainitut kirjoitukset on laatinut Jeffrey Wattles, ja nämä kirjoitukset ovat olleet hyvin valaisevia laatiessani tätä yhteenvedoa. Tämä teema on myös yleisteemana tässä tapaamisessamme tänään ja huomenna.

Avainkysymyksiä, joihin pyrin esitelmässäni vastaamaan, ovat:

- Mitä otsikon käsitteet apostolius, opetuslapseus ja evankelioiminen pitävät sisällään?
- Miksi tämä teema on nyt noussut ehkä tärkeämmäksi ja ajankohtaisemmaksi kuin koskaan?

Teeman käsittelyn aloitan ”taivaan valtakunta”-käsitteen tarkastelulla, koska se voi olla edelleenkin hyvin epäselvä käsitteenä, viitataanhan sillä usein mm. kristillisissä kirjoituksissa johonkin meidän ulkopuolellamme olevaan. Taivaan valtakunnan ns. ”tuleminen” saatetaan liittää esimerkiksi Jeesuksen toiseen tulemiseen, mikä sinänsä on teema, jota *Urantia-kirja* neuvoo välttämään ja olemaan suuremmin edes pohtimatta, koska se on tapahtumana jotain, millä ei ole mitään tekemistä ”taivasten valtakunnan” kanssa siinä merkityksessä kuin Jeesus sitä todellisuudessa opetti ja tarkoitti eli *sisäisenä kokemuksena* eli *Jumalan tahtona*, joka ilmenee

hallitsevana ja transsendenttisena uskovan sydämässä. (Sana transsendenttinen tarkoittaa: riippumattomana maailmasta, aistimaailman yläpuolella olevana, yliaistillisena.) *Urantia-kirjan* mukaan Jumalan valtakunta ei siis liity esimerkiksi kristilliseen kirkkoon eikä Kristuksen toiseen tulemiseen.

Aloitin selostamalla tätä ns. urantialaista valtakuntakäsitystä, koska se liittyy oleellisesti monitahoiseen käsitykseen apostoliudesta, opetuslapseudesta, evankeliumista ja evankeliumin julistuksesta. Evankeliumi on mm. seuraavia asioita: se on hyvä sanoma siitä, että ”kaikki ihmiset ovat Jumalan poikia ja tyttäriä eli Jumalan lapsia”, ja siitä, että Jumala on heidän Isänsä. Ja tämä sinänsä yksinkertainen evankeliumitotuuden määritelmä on käytännössä ja tarkastelutasosta riippuen äärettömän monitahoinen. Esimerkiksi kosmisilla totuustasoilla evankeliumisanoma määritellään parhaiten *Urantia-kirjan* sanoin: *Askel askeleelta, elämä elämältä, maailma maailmalta taivaaseennousijan elämänvaihe on käyty läpi ja opittu, ja Jumaluuden tavoite saavutettu. Pelastuminen on saatettu päätökseen täydellisyydessä, ja täydellisyys on yltäkülläinen jumalallisuuden korkeimmuudessa. Aika katoaa ikuisuuteen; avaruus häipyä pahojaan samastumiseen ja harmoniaan Universaalisen Isän kanssa. Havonnan kaukoviestimet viestittävät avaruuden kunnia-raportteja, hyvää sanomaa siitä, että olemukseltaan eläimellisistä ja alkuperältään aineellisista luoduista on toden totta tullut evolutionaarisen ylösnousemuksen kautta todellisuudessa ja ikuisiksi ajoiksi täydellistyneitä Jumalan poikia.* [295:2] Tämä mahdollisuus on evankeliumin todellinen sisältö!

Mutta Jeesus on pyytänyt: ”Älkää olko evankeliumin suhteen lapsia!” Jumalan lapseuden totuuden elävä ja todellinen vastaanottaminen uskoen ja luottaen johtaa ihmisen ns. Jumalan

lapsien valtakuntaan eli haluun täyttää Jumalan tahto ja samaistua hengellisesti hänen tahtonsa. Täten valtakuntaan astuminen on siis hengellinen kokemus, ja valtakunnassa oleminen hengellisenä kokemuksena vaatii hengellistä voimaa ja *Urantia-kirjan* sanoin ”uskon hellittä-mättömiä rynnistyksiä”. Jumalan vapautettuina poikina elävät käsittävät uudelleen hengelliset arvot, eli seuraavat askelmat on läpikäytävä hengellisen totuuden psykologisina lainalaisuuksina: isoa totuutta, janoa vanhurskautta, synny hengestä ja astu valtakuntaan ja tuota hengen hedelmiä. Hengen hedelmien tuottaminen tarkoittaa kanssaluotujen palvelemista ja rakastamista, eli Jumalan valtakunnassa oleminen edellyttää etenemistä ja kehittymistä; se ei ole pysähtynyt hengellisen autuuden tila! Eli meidän kaikkien tuntemin Jeesuksen sanoin: jos hengen hedelmiä ei synny, elävän viinipuun hyödyttömät oksat karsitaan pois. (1945:4)

Tästä seuraa, että tämä yksinkertaiselta vaikuttava evankeliumi onkin vain näennäisesti yksinkertainen. Vaikka Jeesus sanoo: ”Ottakaa ikeeni, taakkani on kevyt”, niin sillä hetkellä, jolloin astutte Jumalan valtakuntaan eli alatte pyrkiä Jumalan tahdon tosiasialliseen täyttämiseen, mikä edellyttää Jumalallisen Ajatuksen-suuntaajan kuuntelemista ja on taas taitolaji sinänsä ja koko *Urantia-kirjan* läpi esiintyvä teema, alkaa ns. uskonkilvoittelu, joka on mm. itsehillinnän ja epäitsekkyuden tilaan pyrkimistä ja jonka kautta olemme valmiita maksamaan minkä tahansa vaaditun hinnan tästä aarteesta, Jumalan lapseuden todellisesta kokemuksesta.

Mikä voi estää ihmistä vastaanottamasta Jumalan valtakuntaa eli ”astumasta valtakuntaan”? *Urantia-kirjan* mukaan ennakkoluuloisuus, pelko, ylpeys, sydämessä oleva paha: pahat ajatukset, häijyt suunnitelmat, murhat, varkaudet, aviorikokset, kateus, viha, kosto, herjaukset ja panettelut. Näiden vastapainona, kasvaakseen valtakunnassa ja ollakseen siellä tunnettu, täytyy tuottaa hyviä hedelmiä jatkuvasti, joka hetki hengessä kasvaen. Hengen hedelmiä ovat rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, usko, sävyisyys sekä itsehillintä, ja nämä seuraavat siitä tietoisuudesta, että henki vallitsee ihmisen elämää. Ja muistakaa, että hengessä eläminen vaatii todellista hengellistä ponnistelua, minkä seurauksena on ”vastaava hengellinen uupumus”. Tämän vuoksi esimer-

kiksi Jeesus vetäytyi rukoilemaan ja mietiskelemään ja evankeliumia julistaessaan omisti apostoleineen aina säännöllisesti päiviä myös virkistäytymiselle. Evolutionaarinen ylösnousemuskokemus on siten sekä hengellinen että todellinen, niin kuin sitä ohjaavat henkenteet, mm. Totuuden Henki, Ajatuksensuuntaaja, Pyhä Henki ja kohtalonsuojelijaserafit – joiden todellisin tarkoitus meidän kohdallamme on meidän tahtomme ohjaaminen vastaanottamaan Jumalan poikaus – ovat sekä hengellisiä että todellisia.

Itse evankeliuminjulistuksessa oli erotettavissa Jeesuksen aikana seuraavat jaksot: varhaisjakso, joka koostui opettamisesta, oppimisesta ja parantamisesta, ja myöhempi jakso eli korkeampien hengellisten osakysymysten esiin nostaminen. Näitä ovat Jumalan pojan asema, hengellinen vapaus ja ikuinen pelastus. Ovatko nämä jaksot sovellettavissa alkavalle 2000-luvulle? *Urantia-kirjassa* todetaan seuraavasti: - - *eikä yksikään sukupolvi säästy ponnistelemisen vai- valta saadakseen selville, miten Jeesuksen elämä olisi kyseisen sukupolven omiin ongelmiin parhaiten sovellettavissa.* [1580:5] Eli – sovellettuna evankeliuminjulistamiseen 2000-luvulla – meidän on kehitettävä 2000-luvun strategia. Ja muistakaa, että lisäksi Jeesus on sanonut: ”*Jos rohkenette uskoa minuun ja ryhdytte täydestä sydämeštänne seuraamaan minua, ei ole epäilystäkään siitä, että niin tehdessänne astutte tielle, joka johtaa varmasti vaikeuksiin.*” [1767:1] Huomatkaa, että evankeliumiin uskomisen ei estä vaikeuksiin joutumista, mutta se varmistaa sen, että te ette pelkää kun vaikeus tulee eteenne. (Voisimme esimerkiksi luennon jälkeisessä yleisökeskustelussa pohtia, minkälaisia nämä vaikeudet voisivat olla nykyihmisen kokemuksessa.)

Nykyään, kun Jeesus ei ole ihmisenä maan päällä, hän lähettää Totuuden Henkensä elämään ihmisissä ja esittämään kullekin sukupolvelle Jeesuksen sanoman uudelleen, jotta - - *olisi uusi ja ajanmukainen evankeliumin versio, juuri senlaatuinen omakohtaisen valaistumisen ja ryhmäkohtaisen opastuksen lähde, että se osoittautuu tulokselliseksi ratkaisuksi ihmisen alati uusiin ja moninaisiin hengellisiin vaikeuksiin.* [2060:6] Tämä Henki herättää sinussa tietoisuuden Mikaelista, Pojasta, ja todistus tästä kumppanuudesta Totuuden Hengen kanssa löytyy siitä, että koet miten kumppanuutesi Mikaelin kanssa laajenee eli on ko-

kemuksena varsin dynaaminen. *Urantia-kirjassa* kehoitetaan jopa vaihtamaan oma mieli Mikaelin mielen kanssa, jos oman mielen kanssa on vaikeaa!

Jeesuksen elämää ja uskontoa tulee opiskella tarkasti evankeliumia elääkseen ja julistaakseen, mutta tulee muistaa, ettei Jeesuksen matkiminen ole aiheellista, vaan jokaisen tulee elää omaa elämäänsä täysin rinnoin. Evankeliumin sanoma on ehdottomasti itsetarkoituksellisempi kuin yksityiskohtien muistaminen Jeesuksen elämästä. Toisaalta *Urantia-kirjassa* todetaan: *Minään aikakautena vika ei ole ollut siinä, että ihmiset olisivat olleet kyvyttömiä ymmärtämään Jeesusta, vaan siinä, että he ovat pelänneet niin tehdä.* [1736:1]

Miksi evankeliointi on siis niin tärkeää moderneille neuroottisille 2000-luvun ihmisille? Otan tässä oikeuden käyttöä sanaa ”neuroottinen”, koska tosiasia on esimerkiksi se, että depressio on nousemassa toiselle sijalle työkyvyttömyyden aiheuttajana maailmassa sydän- ja verisuonisairauksien jälkeen ja on jo ensimmäisellä sijalla esimerkiksi Suomessa. Mitä evankeliumi voi antaa teknisyiden, informaatiotulvan ja sodanuhkan vallassa olevalle 2000-lukulaiselle? Ensinnäkin: Mikään totuus ei yksilölle ole niin vapauttava, korkea, parantava ja hänen maanpäällistä ja kosmista itsetuntoansa kohottava kuin Jumalan lapsena olemisen totuus ja mahdollisuus. Mitään tähän verrattavaa ei ole! Niin kuin *Urantia-kirjassa* sanotaan: ”Minä tiedän mistä minä puhun, sillä olen hänen lapsensa joka on MINÄ OLEN”. On muitakin syitä. *Urantia-kirjassa* luetellaan: uuden elämisen filosofian luominen ihmisen ja ihmiskunnan nostamiseksi alennustilastaan; Jeesuksen monenkirjavien seuraajien ekumeenisen ja hengellisen yhdistymisen tärkeys länsimaisen yhteiskunnan henkisen romahduksen estämiseksi ja Jeesuksen esittämän evankeliumin esittäminen jatkossa idän uskonnoille: islamille, buddhalaisuudelle ja hinduismille.

Urantia-kirjassa todetaan: *Sillä kun kulttuuri edistyy ylinopendella, kun aineellinen edistyminen karkaa palvonta–viisauden kehityksen edelle, silloin siviilisaatio kantaa taantumisen siemeniä. Ja ellei tällaisia ihmisyhteisöjä pikaisesti tueta kokemuksellista viisautta lisäämällä, ne vajoavat alas korkeilta, mutta ennenaikaisesti saavuttamiltaan tasoilta, ja viisauden alalla koittava ”pimeän keskiajan” interregnum tulee olemaan todisteena väijäämättömästä tasapainotto-*

muuden restauraatiosta itsensä vapauttamisen ja itsehillinnän välillä. [1302:3] Tämä koskee suoraan meidän aikaamme. Voimien tasapaino maailmassa on liikkumassa kohti yhä materialistisempia, sekulaarisempia ja nationalistisempia suuntia. Tarvittaisiin ensisijaisesti hengellistä renessanssia pelastamaan maailma tältä uhkavalta interregnumilta. Tarvitaan hengellisesti ajattelevien miesten ja naisten verkostoa maailmaan, jotta jumalallinen toiminta voisi mahdollistaa valon ja elämän aikakauden alkamisen tällä planeetalla. Ja huomatkkaa: *Ajattelevat miehet ja naiset haluavat uskonnon määriteltäväksi uudelleen, – – Nykyihmisen edessä olevana tehtävänä on yhden sukupolven aikana suorittaa enemmän inhimillisten arvojen tarkistuksia kuin on tehty kahdentuhannen vuoden kuluessa.*” [1013:8–9]

Siirryn sitten tarkastelemaan näitä henkilöitä, ajattelevia miehiä ja naisia, joiden tehtävänä on julistaa evankeliumia: ns. opetuslapsia ja apostoleja sekä sitä, mitä opetuslapseus ja apostolius mahtanee tarkoittaa 2000-luvulla. Ensisijaisena tosiasiana tulisi mielestäni muistaa, että evankeliumia julistavat miehet ja naiset ovat itse asiassa Jeesuksen opetuslapsia ja apostoleita myös 2000-luvulla. Hän on meidän Neadonin Isämme ja on esittänyt Urantiolla korkeimman ilmoituksen Universaalista Isästä. Mikä voi saada ihmisen, joka haluaisi julistaa evankeliumia, eli ns. apostolin tai opetuslapsen tuntemaan Mestari Jeesuksen läsnäolon joka hetki elämässään? Ilmeisin vastaus on mielestäni yhteyden luominen Totuuden Henkeen. Seuraavassa on luettelo Totuuden Hengen ominaisuuksista: Totuuden Henki luo tietoisuuden Pojasta, Mikaelista, eli meille Jeesuksesta. Hän antaa tunteen oudosta läsnäolosta, luo tiedotettavan uuden ja syvällisen hengellisen ilon, turvallisuuden ja varmuuden tunteen. Totuuden Henki on Universaalisen Isän ja Luoja-Pojan Henki, jota pidetään Universumin Pojan Henkenä. Totuuden Henki antaa ihmisille opetusta Isän rakkaudesta ja Pojan armosta, Isän henkiolemuksesta ja Pojan moraalista luonteesta. Mestari Jeesus kykenee elämään elämäänsä uudelleen jokaisen sellaisen uskovon kokemuksessa, jota totuus opettaa. Totuuden Henki varustaa ihmiset kyvyllä voittaa paha hyvällä eli kyvyllä antaa anteeksi henkilökohtaiset loukkaukset, olla katkeroitumatta vakavimmankaan epäoikeudenmukaisuuden keskellä, säilyttää tyyne-

ys pöyristyttävänkin vaaran edessä ja uhmata vihana ja kiukkuna ilmenevää pahuutta rakkautta ja pitkämielisyyttä osoittavin pelottomin teoin. Nämä ovat varsinaisia positiivisen mielen- ja stressinhallinnan keinoja nykyihmiselle! Jeesuksen uskonto ei totisesti etsi pakotietä tästä elämästä!

Elääkseen niin kuin Jeesus eli, ei kuitenkaan matkien Jeesusta, jokaisen tulee elää omaa elämänsä uskossa, toivossa ja rakkaudessa, koska tämä on ensiarvoisen tärkeää ei vain yksilön itsensä henkisen kehityksen kannalta, vaan myös aivan välttämätöntä Korkeimmalle kokemukselliselle Jumaluudelle Korkeimman Olennon kehityksen kannalta. Jumala on elävä todellisuus – Isänä. Jumala elää meissä Ajatuk-sensuuntaajana. Me elämme Jumalassa – Korkeimmassa!

Siten nykyaikaistenkin apostoleiden ja opetuslapsien julistus ”Jumalan valtakunta on lähellä” tarkoittaa Jeesuksen korkeaa hengellistä käsitystä taivaallisen Isän tahdosta, joka ilmenee transsendenttisenä uskovan sydämessä. Tässä kohdin tulee muistaa *Urantia-kirjan* sanat: *Tämä itsensä kadottamisen ja hengen löytämisen kokemus ei ollut mikään tunne-elämän kokemus, vaan teko, jossa oli kysymys älyllisestä antautumisesta ja varauksettomasta pyhittäytymisestä.* [2065:4] Näistä tuntemuksista siis seuraa myös veljeyden tuntemus Taivaallisen Isän perhevaltakuntaan kuuluvien ja muiden ihmisten kesken.

Palatkaamme Totuuden Henkeen. Siitä on myös sanottu: ”– Totuuden Henki ensin **muuttaa** teidät – mielenne jatkuvasti uudistuu hengellisesti, ja näin saatte kyvyn täyttää – Jumalan – tabdon.” [1609:5] Huomatkaa tässä lueteltujen asioiden järjestys, ja muistakaa, että kun Jeesus sanoi olevansa ”tie, totuus ja elämä” ja ”elävä yhdyside ajan ja ikuisuuden välillä”, se tarkoittaa tätä hengellisen metamorfoosin kokemuksta ja asioiden järjestystä siinä. Ilman tämänkin tosiasian todellista tajuamista voimme olla hänen opetuslapsiaan, mutta emme liene apostoleita, jos nyt joku tähän vaativaan asemaan haluaakaan pyrkiä. Apostoleille käy nimittäin usein niin, että he uhraavat vähitellen kotinsa, perheensä, ystävänsä, maalliset tavaransa, asemansa ja henkensä antaessaan itsensä Jumalalle, ts. kadottaessaan itsensä. Mutta pitää muistaa, etteivät nämä ole apostoliuden tai edes vähäi-

simmäsäkään määrin opetuslapsuuden vaatimuksia.

Totuuden Hengestä tulee myös muistaa seuraava totuus: rukoilu ei tuonut Totuuden Henkeä, mutta rukouksella on tärkeä merkitys yksittäisen uskovan vastaanottavuudelle. Rukouksen avulla sekä palvoen tulee ylläpitää katkeamatonta yhteyttä Jumalaan. Toistan edelleen: Totuuden Hengen avulla Mestari Jeesuksesta tulee ihmisen sielussa oleva elävä läsnäolo. *Urantia-kirjan* sanoin: ”Näin teistä siis oman uskonne ja hengen suorittaman muutostyön kautta tulee todellisuudessa Jumalan temppeleitä, ja silloin hänen henkensä asuu tosiasiaassa sisimmässänne. Jos siis henki asuu sisimmässänne, ette enää ole liballisuuden kableorjia, vaan vapaita ja vapautettuja hengen poikia. Uusi hengen laki antaa teille minän kableorjuuteen ja itsensäkieltämisen orjuuteen pohjautuvaan pelkoon perustuneen vanhan lain sijalle itsehillinnän tuottaman vapauden.” [1609:5] Huomatkaa, että tämä prosessi tarkoittaa osin samaa prosessia, jota *Urantia-kirjassa* nimitetään ”seitsemän älyllisyyden ja hengellisyyden kehän sisäänpäin kulkemiseksi”. *Urantia-kirjahan* määrittelee seitsemän kehän kulkemisen yhä pidemmälle menevänä itsensä ymmärtämisenä, itsensä voittamisena ja itsensä hillitsemisenä. Kehien läpikäyminen edellyttää koko persoonallisuuden harmoonista toimintaa eli aineellisen, älyllisen ja hengellisen harmoniaa ihmisessä, ihmistä maksimikapasiteettinsa mukaisen totuuden, kauneuden ja hyvyyden personoitumana, jotta jonakin päivänä voitaisiin huudahtaa: ”Ecce homo! Katso Ihmistä!” Minkä tahansa puolen ylikehittyminen häiritsee kehistä suoriutumista, ja ihmisen päätökset ratkaisevat kehistä suoriutumisen. Ja että tämä olisi vielä monimutkaisempaa, kehien tasot ovat henkilökohtaisia ja määräytyvät yksilöllisen kasvukapasiteetin mukaisesti. Kyseessä ei ole ”urheilukilpailu” siitä, kuka meistä suoriutuu kehistään nopeimmin ja parhaiten, vaan kyseessä on sisäinen kilpailu itsensä kanssa psyykkisen, fyysisen, älyllisen ja hengellisen henkilökohtaisen maksimikapasiteetin saavuttamiseksi. Todellinen uskonkilvoittelu! Ja huomatkaa jälleen asioiden järjestys: itsensä ymmärtäminen, itsensä voittaminen ja itsensä hillitseminen. Itseään ei voi siis voittaa, saati hillitä, ellei ensin ole kykyä ymmärtää itseään rehellisesti.

Nämä hengellistä kehitystä kuvaavat lainalaisuudet luettelun, koska ne ovat opetuslapsille ja

apostoleille esitettyjä minimivaatimuksia. Kukaan ei todellisuudessa voi itse kuvitella voivansa toimia sen uskomattoman ihmisten hengellisen veljeyden ja Jumalan isyyden julistajana ja opettajana, ellei itse tiedä mistä puhuu. Mikä ero sitten on opetuslapsella ja apostolilla, ja onko tällä asialla merkitystä 2000-luvun ihmiselle? Opetuslapsi on se jota opetetaan, ja apostoli on se joka on lähetetty julistamaan opetettua. Historiallinen tosiasia on se, että Jeesuksella oli 12 miestä, joita nimitettiin apostoleiksi; he olivat, *Urantia-kirjan* sanoin, Jeesuksen valitsema neuvonantajaperhe. Myös Paavalista käytettiin nimeä apostoli. Jeesuksen 70:tä evankelistaa tai naisopetuslapsiryhmää ei kutsuttu apostoleiksi, eikä 2000 vuoden aikana esiintyneitä uskonnollisia opettajia ole kutsuttu apostoleiksi. Jeesus teki seuraavan eron näiden kahden käsitteen välillä: ”apostoli” viittaa korkeampaan omistautumisen asteeseen, omistautumiseen kokonaan Isän perheen työlle, vastakohtana uskovalle opetuslapselle, joka jatkaa säännöllistä perhe-elämää ja työtä. Näin ollen usein opetuslapset tukevat myös taloudellisesti apostoleita, ja apostolien odotetaan olevan esimerkkinä ainakin korkeammista hengellisistä standardeista ja olevan näin ollen tulevaisuuden lähettiläitä. Opetuslapset voivat elää moraalisella tasolla, joka vastaa maailmassa sillä hetkellä vallitsevaa ja vastaavaa tasoa. Kuitenkin Jeesuksen vaatimustasoa myös opetuslapselle kuvaavat hänen sanansa: *”Ellet ole halukas maksamaan täyttä hintaa, voit tuskin olla opetuslapseni.”* [1869:5]

Apostolien työ on pääasiassa hengellistä, vaikka myös heidän tulee mennä sairaiden luo ja parantaa heitä, jos se on Isän tahto. Ja toisaalta myös opetuslapsien tulee julistaa hyvää sanomaa, vaikka se aika, minkä he käyttävät vapaaehtoistyölle, voidaan omistaa pääasiassa ei-hengellisiin asioihin. Esimerkiksi apostoli Paavali teki useita vuosia teltoja päivisin ja julisti ja opetti iltaisin. Oleellista apostoliudessa on kuitenkin vapaaehtoisenergian käyttäminen pääasiassa hengellisiin tarkoituksiin. *Urantia-kirjassa* on eräs erittäin jännittävä kohta koskien Jeesuksen opetuslapsia ja apostoleita 2000-luvulla: Ilon ja vapauden evankeliumia julistavien ja elävien miesten ja naisten uskollisuutta uhkaavat nimenomaan rauhan ja menestyksen ajat, jolloin valvovat enkelit voivat joutua ra-

kastavana kurinpitotoimenpiteenä johdattamaan heitä hankalille teille (1931:1). Eli muistakaa tämä, jos eteenne tulee hankaluuksia ja vaikeuksia! Samoin seuraava lausahdus *Urantia-kirjasta* sopii moderneillekin apostoleille ja opetuslapsille: – – *ette saa antaa minkään seikan vaihtaa omistautumisenne kohdetta tästä yhdestä ja ainoasta [evankeliumin julistamisen] velvollisuudesta joksikin muuksi.* [1931:2] Minkään humanitäärin ponnistuksen ei tulisi asettua evankeliumin julistamisen sijalle, ja *Kaikean sosiaalisen tavoitteellisuuden ihanne voi todellistua vain tämän jumalallisen valtakunnan tulemisessa.* [2093:5]

Jotta modernit ilosanoman julistajat eivät menettäisi kosmista visiotaan, myös muualla kosmisessa todellisuudessa esitetään evankeliumia, esimerkiksi Melkisedek-sfääreillä hengellisyiden Melkisedek-kouluissa, morontiamailmoissa serafievankelistojen toimesta ja Havonan kolmannella kehällä supernafihovaijien viisauksouluissa ja menetelmäopistoissa. Ja nykyaikaisten apostolien ja opetuslapsien tulee myös muistaa, että kaikkien Isän palveluksessa hengellinen yhtenäisyys on oleellista ihmiskunnalle, ei uskonnon ulkoisten muotojen yhtenäisyys. Kaikkiin Urantian uskontoihin sisältyy hengellistä totuutta, ja sen vuoksi tulisi tutkia jokaisen uskonnon sisältämiä parhaita totuuksia, kuten myös Jeesus teki aikoinaan eläessään Urantialla.

Urantia-kirjassa sanotaan Jeesuksen 12 apostolista seuraavat varoituksen sanat, jotka sopivat myös nykyaikaan: *Heidän tapanaan oli sortua aina samaan virheeseen: he yrittivät sovittaa Jeesuksen uutta evankeliumia oman uskonnollisen vakaumuksensa vanhoihin muotteihin.* [1542:3] Seuraavat varoituksen sanat kaikille opetuslapsille ja apostoleille ovat myös tärkeät: *Varoitakaa ennakkoon kaikkia uskovia, että on olemassa ristiriitatilanteesta muodostuva rajamaasto, jonka läpi kaikkien liballisuudessa eletystä elämästä hengessä elettyään korkeampaan elämään siirtyvien on kuljettava. Jotka elävät jotakuinkin kokonaan jommassakummassa valtakunnassa, eivät juurikaan joudu kokemaan ristiriitaa tai hämmennyneisyyttä, mutta kaikkein osana on kokea enemmän tai vähemmän epävarmuutta aikoina, joina he siirtyvät yhdeltä elämisen tasolta toiselle. Valtakuntaan astuessanne ette voi paeta vastuita, jotka sen myötä tulevat, ettekä välttä sen asettamia velvollisuuksia, mutta muistakaa, että evankeliumin ies on helppo ja totuuden taakka on*

kevyt. [1766:3] Jeesus on lohduttanut seuraavilla sanoilla: *Kunhan lapseni tiedostavat varmuuden jumalallisesta läsnäolevasta, tällainen usko on laajentava mieltä, jalostava sielua, vahvistava persoonallisuutta, lisäävä onnellisuutta, syventävä hengen käsittämisen kykyä ja lisäävä rakastamisen ja rakastettunaolemisen kykyä.* [1766:8]

Jeesus on antanut seuraavat ohjeet valtakunnan evankeliumin opettajille: Opettaessasi ja julistaessasi kunnioita ihmisen persoonallisuutta, älä vetoa ihmisen tunne-elämään, esimerkiksi pelkoon, sääliin ja tunteiluun, vaan vetoa jumalalliseen henkeen, joka asuu ihmisen mielessä. Opettaessaan ja julistaessaan ei saa kaventaa tai hävittää ihmisen itsekunnioitusta, eli tulee pyrkiä palauttamaan itsekunnioitus niille, joilta se on hävinnyt, ja hillitä sitä niissä, joilla sitä on liikaa. Tulee antaa tunnustusta hyvillä seikoilla ihmisten elämässä eikä niinkään tuomita pahoja seikkoja, ei saa haavoittaa, pelotella, pilkata, olla kyyninen. *Urantia-kirjan* tässä opetusta koskevassa osassa todetaan myös kivasti, että koska toimettomuus on tuhoisaa ihmisille, tulisi pyrkiä järjestämään töitä ei-työllistetyille. Lisäksi tulee korostaa, että ”oudot tuntemukset” eivät merkitse välttämättä hengen johdatusta. (1765:4–6)

Lisäksi Jeesus on korostanut sitä, ettei totuutta Jumalasta voi ilmoittaa niille, jotka eivät häntä etsi. Jos ihmiset vaikuttavat etsivän enemmänkin ihmetekoja ja kurioositeetteja, tulee muistaa seuraavat Mestarin viisaat sanat siitä, ettei temppelin ihanuuksia tule esitellä ihmisille, ennen kuin ihmiset on ensin viety temppeliin (1592:6). Eli korkeampia hengen teitä ei tule opettaa niille, jotka eivät ole syntyneet hengestä. Ei siis tule antaa ennenaikeista opetusta, ja esimerkiksi myös *Urantia-kirja* saattaa kuulua vielä useimmille kategoriaan ennenaikaisesta opetuksesta.

Niitä, jotka kokevat haluavansa tulla evankeliumiliikkeeseen uuden totuuden opettajiksi, Jeesus varoittaa ja rohkaisee seuraavin sanoin: ”*Kun olen poistunut luotanne, älkää lannistuko maailman vihamielisyydestä. Älkää silloinkaan masentuko, kun pelkurimaiset uskovat kääntyvät teitä vastaan ja hyöttäytyvät yhteen valtakunnan vihollisten kanssa. Jos maailma sattuukin vihaamaan teitä, teidän tulisi muistaa, että se vihasi minua jo ennen kuin se vihasi teitä. – – Sen vuoksi saattekin kärsiä paljon evankeliumini tähden.*” [1946:6] Ensimmäinen teko,

joka jokaisen evankeliumia julistavan tulisi tehdä, olisi rukoileminen meidän Isämme valtakunnan laajenemisen puolesta. Rukoilu tulee suorittaa ansiokkaasti tämän tärkeän asian puolesta: sinun tulee ensin kohdata todellisuus kosmisella sisulla, sovittautua ympäristöön uutteruudella, luopua kaikesta hengellisen kasvun hyväksi kokien merkitysten laajenemista ja arvojen kohoamista, hävittää päättämättömyyden keskus itsestäsi, esimerkiksi jos sinulla on jokin ”helmasynti”, joka estää varauksettoman Jumalan tahdon valinnan! Juuri tämän vuoksi tulee oppia tuntemaan itsensä ja analysoimaan heikkoutensa sekä vilpittömästi rukoillen pyrkiä parantumaan niistä.

Evankeliumin tulisi *Urantia-kirjan* mukaan valloittaa maailma ”ehtymättömällä anteeksiantamisella, verrattomalla hyvällä tahdolla ja yltäkylläisellä rakkaudella”, hävittämällä pelko rohkealla ja elävällä totuuteen uskomisella aseina aktiivisuus ja positiivisuus. Tämä tarkoittaa siis sitä, että tällaiset ominaisuudet olisivat suotavia apostolille ja opetuslapselle. Eivät ”hassumpia” vaatimuksia, vai mitä?

Edelleenkin on toistettava, että evankeliumia opettaessa uuden ilmoituksen pohjalta Jeesuksen metodia noudattaen tulisi myös edelleen etsiä paras osa jo nykyään esiintyvistä uskonnoista ja ottaa huomioon kuulijoiden edeltävä tapa ymmärtää Jumala käsitteenä ja henkilökohtaisella tasolla; siis samat periaatteet kuin yleensäkin evankeliumia julistettaessa. Esimerkiksi Jeesuksen julistaessa evankeliumia tapahtui seuraava opetuksen tasoratkaisu: oli kompromissivaihe Mestarin seuraajien materialististen valtakuntakäsitysten ja Jeesuksen opettamisen idealistisempien ja hengellisempien käsitysten välillä. Tämän lisäksi taivaan valtakunta-ajatusta perustettiin Jeesuksen aikana ihmisten sydämiin luonnonmukaisin, tavallisin vaikein ja vaivalloisin menetelmin, ja *Urantia-kirjassa* todetaan, että samanlaisia menetelmiä tulee valtakunnan laajenemis- ja edistämistyössä myöhemminkin noudattaa.

Kirjasessa ”Introducing the UB according to its teachings” viittä käänteentekevää ilmoitusta tarkastellaan jaettuina puhtaasti hengellisiksi revelaatioiksi ja hengellis-kulttuurisiksi revelaatioiksi. Puhtaasti hengellisiä tarkoituseriltään olivat Melkisedek ja Jeesus Nasaretilainen, hengellis-kulttuurisia taas Planeettaprinssin sekä

Aatamin ja Eevan revelaatiot kuten myös *Urantia-kirja*. *Urantia-kirjassahan* luetellaan lukuisia projekteja, jotka koskevat tiedettä, maailmanhallitusta, sosiaalisia ja taloudellisia asioita. *Urantia-kirjassa* pyydetään pitämään tiukasti erillään uskonnolliset ja kulttuuriset projektit, ja siellä todetaan: *Uskonnon henki on ikuinen, mutta muoto, jossa se esitetään, on luotava uudelleen joka kerta, kun ihmiskielen sanakirja tarkistetaan.* [1087:3] *Uskonnollisen kollektivismin tulee rajoittaa ponnistelunsa vain uskonnollisten asioiden edistämiseen.* [1087:6] Ja uskonnon kasvua varten tarvitaan rakentavaa arvostelua, filosofiaa sitä avartamaan, tiedettä sitä puhdistamaan ja uskonnollinen toverihenki sitä ravitsemaan.

Liikuttaessa muiden kuin varsinaisten *Urantia-kirjan* lukijoiden keskuudessa tulisi ensisijaisesti toteuttaa *Urantia-kirjan* opetuksia edes viittaamatta itse kirjaan sinänsä, ja opetettaessa kirjaa opetusten laaja-alaisuus tulee valita vastaanottajan kykyjen mukaisesti. Suorasukaisena periaatteena ovat Jeesuksen sanat hyväntahtoisesti ajateltuna: ”Älkää sitä, mikä on pyhää, tarjotko koirille, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, jotteivät ne polkisi aarteitanne jalkoihinsa ja kävisi kimppuunne repien teidät kappaleiksi.” [1571:5] Voitte aina julistaa valtakunnan evankeliumia Jumalan isyyden todellisuudesta ja ihmisten asemasta todellisena Jumalan lapsena.

Tämänhetkisessä tilanteessa laajenevan ja kehittyvän uskonnollisen kokemuksen esteenä kristityssä maailmassa ovat kristinuskon perustaviksi sanomiksi nostetut Jeesuksen ns. uhrautuminen ja syntien sovitusoppi sekä kuol-

leista nousun tosiasian korostava painottuminen. Tulisi kehittää työskentelytapoja **elävän** Kristuksen ja **rakastavan** Jumala-Isän ilmoittamiseksi kristitylle kirkolle. Tulisi korostaa sitä, että myös ilmoitus on edistyvää ja kehittyvää ja Ajatuksensuuntaajan kautta jatkuvaa ja henkilökohtaista. Yksilön vastaanottokyvyinkin tulisi olla kehittyvä, ja evankelioitaessa toisille ihmisille tulisi olla selvillä, onko juuri sillä hetkellä kyseisen yksilön uskonnon kehitysvaiheessa ajankohtainen esimerkiksi *Urantia-kirjan* edistyneempi uskonnonfilosofinen näkemys vaiko jokin yksinkertaisempi evankeliumin versio. *Urantia-kirjan* edistyneemmän uskonnonfilosofisen näkemyksen välittämistä varten kristinuskolle ja muille uskonnoille tulisi esittää ns. näky Mestarin elämästä maan päällä hengestä syntyneiden miesten ja naisten elämän avulla, heidän elämänsä, joille uuden ilmoituksen pohjalta Jeesuksesta on tullut elävä ja kokemuksellisesti koettu läsnäolo.

Jeesus on sanonut: ”*Olkoot minun valtakuntani ja siihen liittyvä evankeliumi sanomanne pääsisältö. Älkää eksykö sivupoluille saarnaamaan minusta ja minun opetuksistani. Julistakaa valtakunnan evankeliumia ja esittäkää tekemäni ilmoitusta taivaassa olevasta Isästä, mutta älkää harhautuko sivuteille ja ruvetko laatimaan legendoja ja rakentelemaan kulttia, jotka liittyisivät uskomuksiin ja opetuksiin uskonkäsityksistäni ja opetuksistani.*” [1543:1] Eli kaikkea tätä ja varmasti vielä paljon muuta on apostolisuus, opetuslapseus ja evankelioiminen.